

A mæ primma gîta in montâgna l'ò fæta a-i Lâghi do Gorzênte, partindo da Isovéerde. No m'aregôrdo ciù che àno o l'êa, de precîzo, l'êa quânde mi fâva e schêue médiie a Sãn Tomâxo, inta villa dòppo o Gîo do Vénto, tra Bösanæo e Téggia, saieva a dí fra o 1948 e o 1949. Alôa mæ poæ o travagiâva da Tasciâni, in scî Rivæ sótt'a Morta, e o cape-lân da fâbrica de coî o l'êa de Manesén. De primavéia, o præve o l'avéiva òrganizòu pe-i figeu da sò paròchia, 'na gîta ai lâghi e o l'avéiva invitòu i louânti de Tasciâni a

GÎTA A-I LÂGHI DO GORZÉNTE

di Piero Bordo

mandâghe i sò figgi ascî; sòlo màscci bén s'inténde perchê inte quèlli ténpi e demòe promisque no êan previste... sârvo e procescioin. Coscì ghe sòn andæto mi ascî. A l'ê stæta 'n'esperiénsa dâ, ciù che âtro pe-o morâle: l'ê zà da 'n pîtin che mi ò inparòu a acetâle e batòste.

A l'êa 'na bèlla giornâ de primavéia, niâtri êmo squæxi a-a fin di giétti, de d'âto a-e ùrtime câze, d'arénte de dónde sciòrte a condûta de l'ægoa di lâghi, quânde pròpio mi no gh'a fâva ciù a andâ avânti. Inti éuggi da mæ memòia gh'è restòu in strazétto tûtto prîe, che me s'arubatâvan sótt'a-i pê, ch'êa obligòu a-amiâ perchê o sò o me cegâva a tésta. Alôa o præve o me s'avixinn-a e primma o me da 'na ciapelétta dapeu, visto cómm'a l'êa a scitoaçión, o me díxe de dâghe o "sâcco" ch'o me l'avéiva portòu lê.

Êan ténpi de bôra e o sâcco fòscia o ghe l'avéiva sòlo o præve. Niâtri avéivimo de bórse ò de bórinn-e che por-

tâmo a stracòlla. A mæ a l'êa bèlla, de cô vèrde, co-a stracòlla de chêuio; a l'avéiva dôe ciarnêe e inta stacca ciù picinn-a mi gh'avéivo misso e ciapelétte. E mi ghe l'ò dæta. Ancoasæ che niâtri êmo vixìn a-o Pàsso de Pròu Liòn, dónde a montâ a divénta mêno dâ; dapeu gh'è a deschinâ vèrso i mâvegiòzi lâghi: o primmo e o segòndo. O tèrso lâgo, pe tânti ànni mi n'ò màncò saciùo ch'o ghe foise.

Dòppo mangiòu, o præve o l'òrganizza 'na còrsa, co-a parténsa da-a strâdda in ciàn do segòndo lâgo, in çentanâ de mètri primma do pontétto ch'o l'è de sótta a-a díga do primmo lâgo. L'arîvo o no se vedéiva e no savéivimo dón-d'o l'êa, ma no l'è che a còsa a n'importésse tròppo, a niâtri n'importâva zugâ. Mi êa conténto perchê credéiva de vinçe. A schêua, a ginâstica, mi corîva bén i çinquâta mètri do ciàn de Sãn Tomâxo.

L'è o vèlo che pòche vòtte mi arivâva primmo, ma o segòndo pòsto o l'êa squæxi sênpre o mæ. Vegnîva batùo ciù de spésso da Enzo o Calvi e quârche vòtta da Mariano o Bròcca, ma perdéiva de pòco, arivâvimo spàlla a spàlla. Mi êa inti primmi e êmo in pòchi, tûtto co-e brâghe cûrte perchê inte quèlli ténpi e brâghe lónghe ghe l'avéivan sòlo i zovenòtti, e mi me preparâva a-o finâ quânde tò-u lì che

